

[Gammelgaard]

her i landet, vi fik oprettet mange nye arbejdspladser, og arbejdsløsheden faldt.

Tørnæs (V):

Det er bestemt ikke store ord, der har været mangel på i debatten. Det var jo stærke betragtninger, hr. Svend Auken på socialdemokratiets vegne var inde på, da han sagde, at lovforslagene var udemokratiske, uretfærdige og ubehjælpelige. Socialdemokratiet er nu altså nået så vidt, at de betragter beslutninger, der træffes af et folketingsflertal, som udemokratiske. Hvor mange socialdemokrater står mon bag den opfattelse?

Videre hedder det, at lovforslagene er uretfærdige og ubehjælpelige. Kan noget i grunden være mere ubehjælpeligt, end når ledende socialdemokrater, herunder partiets formand, hr. Anker Jørgensen, for åben TV-skærm lover, at socialdemokratiet vil komme med egne forslag, egne løsninger på den situation, vi befinder os i, og rigtignok forslag, der både er bedre og flottere end dem, regeringen kan komme med? Det blev oven i købet sagt på et tidspunkt, da forhandlingerne om lovforslagene end ikke var tilendebragt.

Hvad har vi så set? Ingenting. Jo, socialdemokratiet har sandelig mandet sig op til at stille et ændringsforslag, så lærlingene kan få en 4 pct.s forhøjelse. Hvis det virkelig er alt, hvad socialdemokratiet har at byde på, mener jeg, at man ikke alene kan betragte det som ubehjælpeligt, men som ynkeligt.

Der er ikke noget alternativ til de lovforslag, der foreligger, men lad det så være en trøst også for socialdemokratiet, at der heller ikke er noget behov for et alternativ, der er ikke behov for andre forslag, fordi det, som her foreligger, fører frem mod stadig øget beskæftigelse.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil godt lægge et par bemærkninger til fra venstres side om de to lovforslag, L 206 og L 207, og gøre et par bemærkninger om enkelte dele deraf.

Det er blevet sagt om L 206, at det er det rene udemokratiske diktat. Jeg skal ikke gå nærmere ind i diskussionen om det udemokratiske, det har vores politiske ordfører, hr. Tørnæs, allerede gjort, men gentage, hvad

han sagde, at det er naturligvis en fuldstændig uholdbar påstand.

Men så er der det med diktatet. Det er rigtigt, at der i L 206 bliver fastlagt en overgrænse for lønstigninger, som skal respekteres. Men er det det rene diktat, og er den for lav? Noget af det, man har forsøgt, er at begrænse prisstigninger og holde inflationen i ave. Jeg tror, det er godt for alle os, der er lønmodtagere i det danske samfund, at inflationen holdes i ave, og det vil også hjælpe ikke-erhvervsaktive som f.eks. folkepensionisterne.

Men inden for denne overgrænse er der faktisk lagt op til, at det er arbejdsmarkedets parter, der kan foretage den konkrete fordeling. Det foregår i de såkaldte paritetiske nævns, som er omtalt i L 206. Begge arbejdsmarkedets parter, dvs. lønmodtagere og arbejdsgivere, skal her ligeligt repræsenteres. Hvis parterne dér kan blive enige om at lade f.eks. de svagest stilledes løn inden for det pågældende område stige mere end de bedre stilledes inden for det samme område, er det en mulighed. Hvis man ikke kan blive enig mellem parterne inden for en vis kortere frist, skal nævnet udpege en opmand, og hvis man heller ikke kan blive enig om, hvem der skal være opmand, er det forligsinstitutionen, der skal udpege sådan en opmand. Jeg vil nok sige, at det med diktatet er, som fru Lilli Gyldenkilde før sagde det i Christiansborgsprog, en sandhed med modifikationer.

Dernæst et par bemærkninger om L 207. Ifølge det gives der tilskud til arbejdsgiverne på 2.150 kr. om året pr. fuldtidsansat lønmodtager. Det har vakt kritik og opmærksomhed visse steder, at hvor nu lønmodtagerne skal holde for, som man siger, skal straffes, som det også siges, med så lave lønstigninger, går man i den anden grøft med arbejdsgiverne. Dem giver man sågar statstilskud. Men det er en forkert måde at udlægge tingene på. Også på dette område er der sammenhæng i regeringens økonomiske politik.

Ved lovforslag nr. L 209, som kommer til debat om et øjeblik, forhøjes selskabsskatten fra 40 til 50 pct., og sammenhængen er her, at man omfordeler mellem de enkelte erhvervsvirksomheder. Selskabsskatten og den stigende skat rammer jo pr. definition dem, der har overskud, og jo større overskud man har, jo mere betaler man. Det er de rigeste,